

EDIȚIE SPECIALĂ

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu

Accesări: 886

Ziua de 23 august 1944 stârnește încă dezbateri aprinse.

PROCLAMAȚIA CĂTRE ȚARĂ A MAJESTĂȚII SALE REGELUI

ROMANI,
In ceasul cel mai greu al datoriei noastre, am socotit, in deplină înțelegere cu Poporul Meu, că nu este decât o singură cale, pentru salvarea Țării dela o catastrofă totală: eșirea noastră din alianța cu Puterile Axei și imediata încetare a războiului cu Națiunile Unite.

Un nou Guvern de Uniune Națională a fost însărcinat să aducă la îndeplinire voința hotărâtă a Țării, de a încheia pacea cu Națiunile Unite. România a acceptat armistițiul oferit de Uniunea Sovietică, Marea Britanie și Statele Unite ale Americii. Din acest moment încetează lupta și orice act de ostilitate împotriva armatei sovietice precum și starea de războiu cu Marea Britanie și Statele Unite. Primiți pe soldații acestor armate cu încredere. Națiunile Unite ne-au garantat independența Țării și neamestecul in treburile noastre interne. Ele au recunoscut nedreptatea dictatului dela Viena prin care Transilvania ne-a fost răpită.

ROMANI,
Poporul nostru înțelege să fie singur stă-

pân pe soarta sa. Oricine s'ar împotrivi hotărârii noastre libere luate și care nu atin-

Poporul să lupte prinva da ascultare Guvernului se opun orice mijloace și cu orice sacrificii împotriva lui. Toți cetățenii

vernului se opun voinței Poporului și este un trădător d Țară.

ROMANI,

Dictatura a lăsa sfârșit și cu ea începează toate asupririle Noul Guvern înseamnă începutul unei erii noi în care drepturile și libertățile tuturor cetățenilor Țării sunt garantate și vor fi respectate.

Alături de armatele aliate și cu ajutorul lor, mobilizând toate forțele Națiunii, vom trece hotarele impuse prin actul nedrept de la Viena pentru a elibera pământul Transilvaniei noastre de sub ocupația străină.

ROMANI,

De curajul cu care ne vom apăra cu armele in mână independența împotriva oricărui atentat la dreptul nostru de a ne hotărî singuri soarta depinde viitorul Țării noastre.

Cu deplină încredere in viitorul Neamului Românesc să pășim hotărâți pe drumul înfăptuirii României de mâine, a unei României libere, puternice și fericite.

**MIHAI I
REGELE ROMÂNIEI**

M. S. REGELE MIHAI I

ge drepturile nimănui este un dușman al Neamului nostru. Ordona Armatei și chem să se strângă in jurul Tronului și al Guvernului pentru salvarea Patriei. Cel care nu

EDIȚIE SPECIALĂ

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

**Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu
Accesări: 886**

Adevărul istoric este că Majestatea Sa Regele Mihai I al României l-a arestat pe criminalul de război Ion Antonescu, care era prim-ministru și conducător al statului și care refuza să scoată România din războiul contra Națiunilor Unite, care devenise cu totul impopular. De asemenea, ca urmare a înfrângerilor repetate ale armatelor germane și naziste, o parte a României deja devenise teatru de război.

Unii partizani ai extremei drepte susțin că Regele Mihai I l-ar fi trădat pe Ion Antonescu sau că România ar fi trădat Germania. Nici vorbă. Cel care depusese jurământ de credință față de Rege era tocmai Ion Antonescu. De asemenea, Ion Antonescu îi datora supunere Regelui Mihai I și din perspectiva regulamentelor militare. Ambii aveau gradul de mareșal al Armatei Române, însă Regele Mihai I era mai vechi în grad decât criminalul de război Ion Antonescu. În privința relațiilor dintre România și Germania, nu există vreo alianță militară, ci doar înțelegerea dintre cei doi dictatori: Adolf Hitler și Ion Antonescu. Mai mult, Germania fusese părtașă directă la sfârșirea României Mari și își susținuse aliații de la acea vreme, adică URSS, Ungaria și Bulgaria în demersurile revizioniste față de România. În plus, Germania nu își onorase angajamentul de a înzestra și aproviziona pe front Armata Română.

Partizanii extremei stângi au confiscat în timpul regimului comunist și au încercat să prezinte "rolul de frunte" al Partidului Comunist Român în evenimentele de la 23 august. Nimic mai fals nu poate să existe. Comuniștii nu au fost decât cea mai neînsemnată rotiță din mecanismul de decizie.

Cel care are meritul principal al acțiunii de la 23 august este Majestatea Sa Regele Mihai I. În acei ani, nimeni nu a contestat rolul său. De aceea, Regele Mihai I a fost decorat cu cele mai înalte ordine de cele două superputeri, Statele Unite ale Americii și URSS. Istoricii britanici au calculat că gestul Regelui a dus la salvarea a sute de mii de vieți și la scurtarea duratei războiului cu 200 de zile. Datorită gestului de curaj al Regelui, Transilvania de Nord a fost retrocedată României, iar Clujul este azi un oraș românesc.

Există o relatare inedită a evenimentelor de la 23 august, publicată de scriitorul englez **Ivor Porter**, spion britanic în timpul Celui de-al Doilea Război Mondial, parașutat în România pentru a lua legătura cu Opoziția democratică ce se opunea dictaturii lui Ion Antonescu. Textul a fost publicat în volumul "Lumea Regelui!" de la Editura Polirom și republicat de site-ul RomaniaRegala.ro.

"În decembrie 1943 am fost parașutat în România ca membru al unei echipe de operațiuni speciale britanice, formată din trei persoane. Am fost capturați și închiși până când, la 23 august 1944, Regele Mihai și-a pus în aplicare lovitura de stat anti-germană, la mică distanță de locul unde eram închiși.

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu

Accesări: 886

Desigur că Regele însuși a fost cel care a văzut primul că eram puși într-un oarecare pericol și a ordonat să fim aduși la Palat. Acolo ne-a întâmpinat spunând ceva tipic pentru el: „Sper că am făcut lucrul bun.”

Regele a avut o copilărie care, putem spune, l-a pregătit pentru viața sa foarte dificilă. Părinții lui au fost împreună doar în primii patru ani ai vieții sale.

Alături de mama sa, el a fost crescut „cu toată simplitatea posibilă.” Îi plăcea să folosească limbajul adulților în propriul fel: odată, fiindu-i oferită Împărtășania a răspuns „Nu beau niciodată vin dimineața.”

Alături de tatăl său, majoritatea timpului l-a petrecut înconjurat de o camarilă lingușitoare și coruptă, formată din prietenii tatălui său și din amanta acestuia, doamna Lupescu. Rezultatul a fost că a crescut cu o puternică aversiune față de corupție, cu un spirit integru, și o personalitate mai degrabă retrasă, care (am descoperit mai târziu) îl face cam greu de interviuat.

A fost uneori criticat pentru că nu a luat atitudine. Un om sincer dar niciodată cinic, în ciuda a ceea ce a suferit, cu mâini meșteșugite, ureche muzicală, binecuvântat cu un curaj fizic și moral persistent și cu o adâncă credință. Fața sa arată uneori unul dintre cele mai calde zâmbete pe care le-am cunoscut.

Îl apreciez, de asemenea, și pentru că nu este atras de pompa și ceremonialul monarhiei; pentru faptul că simte, așa cum mi-a spus odată, că „întotdeauna pare să lipsească ceva” cu aceste ocazii.

Tatăl său, Carol al II-lea, a abdicat la 6 septembrie 1940 și mai târziu a scris că „în toată drama aceasta cea mai emoționantă persoană a fost micul Mihai, care a rămas singur, victima circumstanțelor, lipsit de putere și neexperimentat în mijlocul acestei haite de lupi și hiene.”

EDIȚIE SPECIALĂ

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu
Accesări: 886

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu

Accesări: 886

Regele (Mihai – n.tr.) a fost hotărât, dar și răbdător, iar mama sa, Regina Elena, rechemată din exil, a reacționat uneori cu tărie în jurnalul său față de răceala fiului, și neatenția sa aparentă la riscurile pe care și le asumau trăind sub ocupația germană și apoi sovietică.

La 28 octombrie 1944 șeful Ministerului Britanic de Externe i-a scris lui Churchill (că Regele – n.tr.) „S-a maturizat remarcabil în ultimii patru ani. Inima sa a fost mereu la locul potrivit și toată lumea este de acord că el este cel care a luat inițiativa de a-i demite pe Antonești din funcție... Situația internă din România este precară iar oamenii de stat mai în vârstă par incapabili să o rezolve. Regele Mihai este singura persoană care ar putea fi capabilă să treacă țara de următoarele câteva luni și să o salveze de la anarhie sau comunism. Este, de aceea, politica noastră să-i dăm întreaga noastră susținere.”

Jumătate de secol mai târziu, Corneliu Coposu, liderul Partidului Național Țărănesc, a declarat că singura soluție pentru prezentul României era restaurarea monarhiei constituționale.

Succesul loviturii de stat s-a datorat pregătirii sale meticuloase și asigurării unei apărări de succes. Armata l-a acceptat pe Regele Mihai în calitate de Comandant-Șef iar acesta, așa cum reprezentantul german i-a telegrafiat lui Hitler, se bucura și de susținerea majorității populației. Mulți ani mai târziu, Regele aprecia că „există momente dificile în viață, când decizia îți devine clară, și nu încețoșată. Nu știu cum, e ca și cum ai fi o persoană diferită. Cât despre frică, nici nu a fost vorba; emoție, da, dar nu frică.”

Regele în vârstă de 22 de ani l-a arestat personal pe dictatorul pro-german Antonescu. Apoi a ordonat Armatei Române să lupte împotriva germanilor. Aviația SUA și a Marii Britanii urma să dea ajutor. La 2 septembrie 1944, Statul Major General Român putea să raporteze că România fusese curățată de trupe germane și că urmau să aștepte sosirea armatei ruse pentru a ataca Ungaria.

În închisoare ascultasem, uimiți, mesajul Regelui anunțând lovitura de stat. De fapt, în mesajul său de Anul Nou 1943, Regele declarase deja că România trebuia să părăsească Axa, iar în noaptea loviturii îi spusese colonelului comandant al meu că fusese gata să acționeze din februarie. În 1943, Albert Speer, ministrul armamentului al lui Hitler, preconiza că dacă Germania pierdea Balcanii, cu petrolul și mineralele de aici, urma să piardă Războiul în zece luni. La 7 mai 1945 Victoria a fost declarată în Europa. Multe vieți fuseseră salvate.

Unul dintre scopurile Regelui a fost să prevină transformarea țării într-un câmp de luptă de către Armata Roșie, prin epurarea „fasciștilor” și distrugerea partidelor democratice. Succesul loviturii i-a încurcat cu siguranță planurile lui Stalin. El se aștepta ca germanii să înnăbușe lovitura așa cum înnăbușiseră Răscoala de la Varșovia în timp ce Armata Roșie aștepta pe bancul opus al

EDIȚIE SPECIALĂ

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu

Accesări: 886

Vistulei. Din cei 7000 de soldați români cărora li se ordonase să se întoarcă pentru a proteja Bucureștiul, 6,000 fuseseră capturați de către ruși.

Când **Generalul Kravchenko a mășăluit într-un București eliberat, Regele reinstaurase Constituția din 1923, și numise un guvern dârz să îi doboare pe germani și să organizeze alegeri libere.** Stalin a lansat de îndată Marea Minciună – cum că românii nu jucaseră niciun rol în eliberarea propriei lor țări. În România, minusculul Partid Comunist susținea că lovitura de stat fusese organizată de el, fără a-l menționa pe Rege. Stalin știa că trebuia să ascundă adevărul de ochii opiniei publice occidentale, iar guvernele occidentale au acceptat aceasta.

Și totuși, lovitura de stat a împlinit tot ce se putea aștepta de la ea în mod realist. Armata Română i-a alungat pe germani de pe teritoriul României. A scurtat Războiul, a întărit poziția României la conferința de pace și a garantat realipirea Transilvaniei. Însă, șase luni mai târziu, Stalin îl trimitea pe Vâșinski să-l amenințe pe Regele Mihai cu întreaga forță a URSS dacă nu numea imediat un guvern comunist. Lovitura de forță împotriva Regelui și a mamei sale a fost când au fost informați de Washington și Londra, cu mare regret, că nu puteau fi ajutați. Stalin devenise practic imun la presiunile diplomatice ale Occidentului. Ceea ce Churchill descrisese ca „neliniștea agonizantă de la București” continua.

Timp de trei ani Regele Mihai s-a luptat aproape singur cu viitoarea dictatură sovietică. La un moment dat, a intrat în grevă, oprind întregul proces legislativ din România. Totuși, după o tăcere prelungită timp în care a așteptat ca Londra și Washingtonul să-l susțină, Marile Puteri au luat o decizie care submina poziția Regelui. Occidentul a considerat că, până la retragerea trupelor sovietice și semnarea unui tratat de pace, nimic nu conta. De fapt, trupele sovietice nu au fost retrase decât în 1958.

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu
Accesări: 886

În octombrie 1944, Churchill și Stalin făcuseră un pact care îi acorda lui Stalin 90% influență în România iar lui Churchill 90% influență în Grecia. Cum armata sovietică se afla deja în România, Churchill a crezut că nu mai putea face nimic acolo, și că probabil salvase Grecia. Americanii nu aveau un asemenea pact, dar nici ei nu au fost mai eficienți decât britanicii.

După acest episod, rușii l-au tratat (pe Rege – n.tr.) cu mai puțin respect, iar la sfârșitul lui 1947 au decis să-l îndepărteze. I-a fost pusă în față alegerea dintre abdicarea imediată, și executarea unei mii de studenți deja arestați. Astfel, el a abdicat și a plecat în exil. Potrivit unui raport al Legației Britanice, „pentru români, sau cel puțin pentru cei care și-au exprimat opiniile... singura alinare în situația lor actuală este că Regele lor a scăpat cu viață.”

Exilul a însemnat pentru Rege multă durere – „Deși mulți cred că a nu fi lăsat să intri înapoi în țara ta este mai ușor de suportat decât a nu fi lăsat să pleci, aceasta nu este adevărat. Sentimentul de lipsă de putere și de libertate este asociat ambelor situații.”

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

**Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu
Accesări: 886**

Regele Mihai și Principesa Ana de Bourbon Parma se cunoscuseră și se îndrăgostiseră la căsătoria din Londra a Prințesei Elisabeta și a Prințului Filip din 1947. S-au căsătorit anul următor. Principesa Ana lua cu sine oriunde mergeau bucuria sa interioară naturală. Împreună au căutat un loc de viață, o identitate, au căutat să lucreze pentru România, să-și câștige o existență și să crească cinci fiice.

Și, cum cât timp s-a aflat în România Regele Mihai a considerat că este nepatriotic să transfere bani în străinătate, erau aproape mereu în condiții financiare grele. Regele a refuzat oferta unui venit, unei case și a unei situații materiale sigure de la americani, iar în Anglia a avut o fermă de pui, pe când în Elveția a fost responsabil de secția pilotaj a companiei aviatice Lear din Europa, până ce aceasta s-a închis. O vreme a fost broker pe Wall Street, fără prea mare tragere de inimă.

Principesa Margareta mi-a spus că „Nu ne duceam niciodată la teatru, cinema, concerte. Niciodată. Nu a acceptat niciodată activități care interferau cu munca lui de Rege în exil. După unele lupte interne între liderii diasporei române, Regele a putut înființa Comitetul Național din Washington care s-a dedicat eliberării țării.” Regele nu putea să-și închipuie atunci un exil care va dura 50 de ani, apariția a două superputeri nucleare și înghețarea situației de către Războiul Rece. În anii '50, încă mai existau speranțe iar Comitetul Național Român lucra bine alături de Departamentul de Stat. A produs, astfel, rapoarte bine primite asupra condițiilor din România. A existat și un val de refugiați, iar Comitetul a lucrat cu o organizație română foarte eficientă pentru a-i ajuta. Regele a putut înființa și o Fundație culturală și educațională la Paris cu statut universitar, capabilă să ofere burse unde era nevoie. Ideea sa era ca studenții care nu cunoscuseră decât dictaturile să înțeleagă cum funcționează o societate liberă și democratică. El a putut de asemenea să transmită mesaje la BBC și la Radio Europa Liberă până la mijlocul anilor '60, când SUA spera să obțină o descleștare iar Europeanii sperau să facă comerț (cu România – n.tr.).

În 1965, Ceaușescu i-a succedat lui Gheorghiu-Dej, și deoarece România avea petrol și deci valută convertibilă, aceasta a putut să ignore Discursul Secret al lui Hrușciiov și destalinizarea care i-a urmat. Pentru o vreme, acesta (Ceaușescu – n.tr.) a fost văzut ca reformator în țară și în străinătate. Mai târziu, s-a dovedit a fi cel mai crunt și inconstant dintre liderii statelor satelit (ai Uniunii Sovietice – n.tr.). Deoarece Regele Mihai era unul dintre puținii din occident care se opunea apropierii de București, Securitatea a pornit a campanie personală împotriva Familiei Regale, continuând-o și în timpul regimului Iliescu.

Din cauza măsurilor de securitate paranoide ale lui Ceaușescu, România, spre deosebire de vecinii săi, a trebuit să aibă o revoluție sângeroasă în 1989, și nu a avut o elită alternativă pe care să o aducă la putere. Nu a fost greu pentru un grup de nomenclaturiști experimentați să

EDIȚIE SPECIALĂ

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

**Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu
Accesări: 886**

răpească această revoluție și, sub conducerea lui Ion Iliescu, să organizeze o administrație provizorie – Frontul Salvării Naționale (FSN).

Regele, având amintirea unei țări relativ prospere, cu o bună educație și un bun sistem social, cu oameni de stat excepționali precum Maniu, Titulescu, Brătienii, cu mari artiști, muzicieni, scriitori, și proprietate agrară reformată, a spus în mesajul său de Anul Nou „**Haideți să ajutăm cu toții la reconstrucția țării după dezastrul material și moral la care au adus-o comuniștii.**” În loc de aceasta, FSN s-a transformat în partid politic și a organizat rapid alegeri care nu au dat nicio șansă altor partide, care de-abia se organizaseră. FSN-ul a ajuns la putere. Au adoptat o Constituție care dovedea recunoașterea și frica posibilității ca țara să devină monarhie, prin introducerea unei clauze prin care „România este o republică.”

Pe lângă dorința Regelui de a-și ajuta țara, nici măcar neapărat ca Rege, el avea și o mare dorință de a reveni acolo. Cu toate acestea, în ciuda aranjamentelor normale organizate pentru o călătorie de Paști, de Crăciun au fost luate măsuri extreme pentru a se împiedica aceasta.

De Paștele 1992 el a fost invitat la Mănăstirea Putna pentru canonizarea lui Ștefan cel Mare. Peste tot unde s-a dus au fost mase mari de oameni. În București s-au adunat câteva sute de mii, iar când Regele le-a vorbit a putut să le spună că îi iubește, ceva ce niciun comunist nu ar fi îndrăznit să spună.

După această vizită, toate invitațiile au fost blocate. Campania de demonizare a sa a fost reîncepută. Aceasta a pus opoziția în confuzie, fiindu-i teamă să nu piardă voturi.

În anii următori au fost ocazii în care prezența Regelui ar fi putut ajuta țara și reputația ei peste hotare. A 75-a aniversare a Unirii Transilvaniei cu Vechiul Regat a fost luată de Președintele Iliescu drept o ocazie de reconciliere. Convenția Democratică nu a participat, deoarece Regele nu fusese lăsat să participe.

La aniversarea loviturii de stat de la 23 august 1944 atât Congresul, cât și Senatul SUA și-au exprimat respectul față de Rege iar **citația Președintelui Truman** de la acordarea Legiunii de Merit a SUA a fost citită și înregistrată oficial – „**Prin judecata sa înaltă, curajul său în acțiune și înaltul caracter la conducerii sale personale...**”

EDIȚIE SPECIALĂ

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu
Accesări: 886

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

CITATION FOR THE LEGION OF MERIT
Degree of Chief Commander

His Majesty King Mihai I of Rumania rendered exceptionally meritorious conduct in the performance of outstanding service to the cause of the Allied Nations in their struggle against Hitlerite Germany. In July and August, 1944, his Nation, under the dominance of a dictatorial regime over which the King had no control, having allied herself with the German aggressors, he, King Mihai I, succeeded in giving purpose, direction and inspiration to the theretofore uncoordinated internal forces of opposition to the ruling dictator. In culmination of his efforts, on 23 August, 1944, although his capitol was still dominated by German troops, he personally, on his own initiative, and in complete disregard for his own safety, gave the signal for a coup d'etat by ordering his palace guards to arrest the dictator and his chief ministers. Immediately thereafter, in an inspired country-wide radio address, he proclaimed to the Nation his decision to release Rumania from the Nazi yoke and called upon his Army to turn upon the German troops, and to kill, capture or drive them from the country. Confronted with this forthright and aggressive action on the part of their sovereign, the response of the Rumanian people and the Rumanian Army was wholehearted and immediate, with the result that, in the space of a few days, the greater part of Rumania's territory was liberated from Nazi control, and the main line of German resistance on the Southeastern front was withdrawn over five hundred kilometers to the Northwest. By his superior judgment, his boldness of action and the high character of his personal leadership, King Mihai I has made an outstanding contribution to the cause of freedom and democracy.

EDIȚIE SPECIALĂ

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu

Accesări: 886

Regele a mai primit și Ordinul Victoria rus.

Nicio asemenea recunoaștere oficială nu a avut loc la București, și nu i-a fost permis să participe la ceremoniile neoficiale.

Sărbătorirea celei de-a cincizecea aniversări a sfârșitului Războiului din Europa urmau să aibă loc la Londra în mai 1995. Șefii de stat urmau să fie invitați, dar se părea că ultimul șef de stat în viață al acelor vremuri urma să nu fie invitat. Au început să apară scrisori în ziarul Times și către Legiunea Britanică. Guvernul român era hotărât să oprească orice invitație.

Acțiuni de dezinformare au fost puse în practică, inclusiv (deși mama sa era numita iubitoare de evrei la Berlin) cum că Regele ar fi fost responsabil pentru deportările evreilor. M-am dus atunci la Ministerul de Externe (Britanic – n.tr.) pentru a descrie cariera de război a Regelui. Multele demersuri au avut succes și astfel Regele a participat atât la Slujba de la Catedrala Sf. Pavel, cât și la banchetul de la Guildhall.

Iliescu a pierdut alegerile din 1996 și Emil Constantinescu a preluat puterea. Aceasta a făcut posibilă aproape imediata întoarcere a Regelui în România.

Regele a descris-o ca pe „revenirea normalității în România... Voi face tot ce îmi stă în putere pentru România.” A fost rugat să ajute la integrarea României în NATO, care nu fusese reușită în primul val, ci în 2004. Constantinescu, un om onest care câștigase pe o platformă anticorupție, a făcut un apel dramatic către popor, la zece luni de la alegerea sa: „Am câștigat alegerile din noiembrie 1996, dar nu am câștigat puterea ... puterea economică a fost și este încă în mâinile unui sistem mafiot care nu are nimic de-a face cu interesul național...”

Iliescu a câștigat alegerile din 2000. El reprezenta acum moderația în fața partidelor de extremă dreapta. Timpul petrecut în opoziție îi permisesse să reflecte. A simțit că „a venit momentul să scăpăm de prejudecăți.” Regele și el s-au întâlnit, a fost începutul unei relații normale. Prim Ministrul lui Iliescu a pierdut alegerile din 2004 în fața lui Traian Băsescu, care de asemenea a cerut șansa „de a scoate România din mâinile mafiei.”

Dacă ar fi existat vreo încercare reală a administrației republicane de a dezvolta fragila democrație post-ceaușistă, țara ar fi fost cu siguranță într-o stare mai bună. Revenirea la monarhia constituțională ar fi reprezentat o ruptură și mai decisivă față de trecutul comunist, dar după patruzeci de ani de demonizare a Dinastiei și de eradicare aproape totală a clasei de mijloc o asemenea ocazie nu a apărut.

La o întâlnire pentru discuția despre comunism și democrație, mai multe nume au fost

EDIȚIE SPECIALĂ

75 de ani de la 23 august 1944. Mărturii, documente, personaje - rolul determinant i-a aparținut Regelui Mihai I

Categorie: Național Publicat: Vineri, 23 August 2019 11:18 Scris de Silviu Predescu

Accesări: 886

menționate, dar nu al Regelui, cu excepția abdicării.

Un tânăr istoric a vorbit despre lucrurile cu care Regele a fost silit să se confrunte – umilire, izolare, mândrie, teamă, reconciliere cu inamicul său principal.

După vizita de Paști din 1992, România Liberă scria „Nu am auzit niciun cuvânt și nu am văzut vreun gest care să-mi amintească în vreun fel de ura, vulgaritatea, isteria și mizeria morală care au îmbolnăvit și poluat viețile noastre de când am ieșit din exaltarea lui 22 decembrie 1989,” iar în decembrie 1997 a scris „De ce nu putem recunoaște monarhia constituțională ca formă de stat și să-i recunoaștem contribuția la dezvoltarea țării noastre? Măcar atât, dacă nu putem vedea ce mare Dar de la Dumnezeu reprezintă Regele Mihai”, scria Ivor Porter.